

La conversa amb Josep Massagué girarà al voltant de dos temes: Sant Cugat, d'on és arquitecte municipal, i Àrea-5, el despatx que va fundar amb altres socis. Comença per definir-nos Sant Cugat: **"Sant Cugat, que ocupa un enclau privilegiat enmig del Vallès -entre els rius Besòs i Llobregat-, és la ciutat de Catalunya amb el creixement urbanístic i demogràfic més important dels darrers anys. Fins fa poc havia quedat una mica aïllada, per motius geogràfics, del desenvolupament de l'entorn metropolità, però amb les millores econòmiques, socials, polítiques i de tot ordre que va viure el conjunt de l'Estat espanyol i Catalunya a finals dels anys 70, per fi s'ha incorporat a aquest desenvolupament. Una ciutat que en el passat es podia considerar, molt esquemàticament, habitada per pagesos i estiuejants, va passar a ser un nucli urbà de primera residència amb unes infraestructures de comunicació que travessen Catalunya -com l'autopista del Mediterrani- i ofereixen grans facilitats per arribar a l'aeroport del Prat, al port de Barcelona, a la Barcelona central, etc. La sort de Sant Cugat ha estat incorporar-se a l'àrea d'influència de Barcelona no en el tombant de les dècades seixanta-setanta, quan el creixement d'aquesta àrea va ser anàrquic, sinó en un context posterior de desenvolupament social i econòmic. Llavors era una ciutat per fer i actualment s'està consolidant amb residents provinents de la Barcelona central que cerquen un millor nivell de vida i de molts indrets de Catalunya i de l'Estat espanyol"**.

Aquest creixement de Sant Cugat ha resultat controvertit: **"Sempre que hi ha etapes de creixement es produeixen desajustaments i crisis i alguns sectors o zones queden marginats de la millora. És cert que hi ha problemes d'aquests. Ara bé també és veritat que s'ha intentat evitar la gran densitat de les àrees municipals del voltant i s'ha primat la creació de sectors terciaris per trobar un equilibri entre residències i llocs de treball. És a dir, s'ha volgut defugir la ciutat-dormitori i la ciutat on anar-s'ho a passar bé el diumenge. Actualment Sant Cugat té uns cinquanta mil habitants i se l'està preparant per poder arribar, com a màxim, als cent mil, tot i que la intenció política i social és quedar-nos entre vuitanta i noranta mil. Personalment crec que quan Sant Cugat estigui complet no passarà dels cent mil habitants, la qual cosa significarà que no estarem tan poblats com localitats veïnes però dispondrem d'infraestructures de comunicació, àrees de lleure, equipaments..."** Ja que s'ha esmentat el sector terciari li demanem si es potencia la implantació d'algun tipus d'indústria en concret: **"Tot el Vallès, i particularment Sant Cugat, és un territori molt buscat per les grans empreses gràcies a les infraestructures i als grans terrenys pensats per a la indústria. Es procura que no siguin empreses de manufactura que embrutin, contaminin o facin soroll, sinó empreses de l'àmbit de la tecnologia i dels serveis"**.

Un factor que deu contribuir a l'interès que demostra la indústria per establir-se a Sant Cugat és l'econòmic: **"El preu del sòl industrial és llaminer i està bastant anivellat a tot el Vallès. Quan una indústria es planteja instal·lar-se a qualsevol lloc, el preu del sòl és un factor important però n'hi ha molts més, com el tractament fiscal, les infraes-**

tructures viàries... Sant Cugat és un municipi desitjable perquè té autopista que et duu a Madrid i a França, i metro que et deixa al centre de Barcelona". Però l'empresa sempre té un ull encarat al futur i les multinacionals valoren com a imprescindible una bona comunicació: **"Tenim infraestructura preparada per rebre la fibra òptica. De fet, a mitjans de l'any vinent començarem a cablejar Sant Cugat i tindrem dos operadors, Local Red i Telefónica"**.

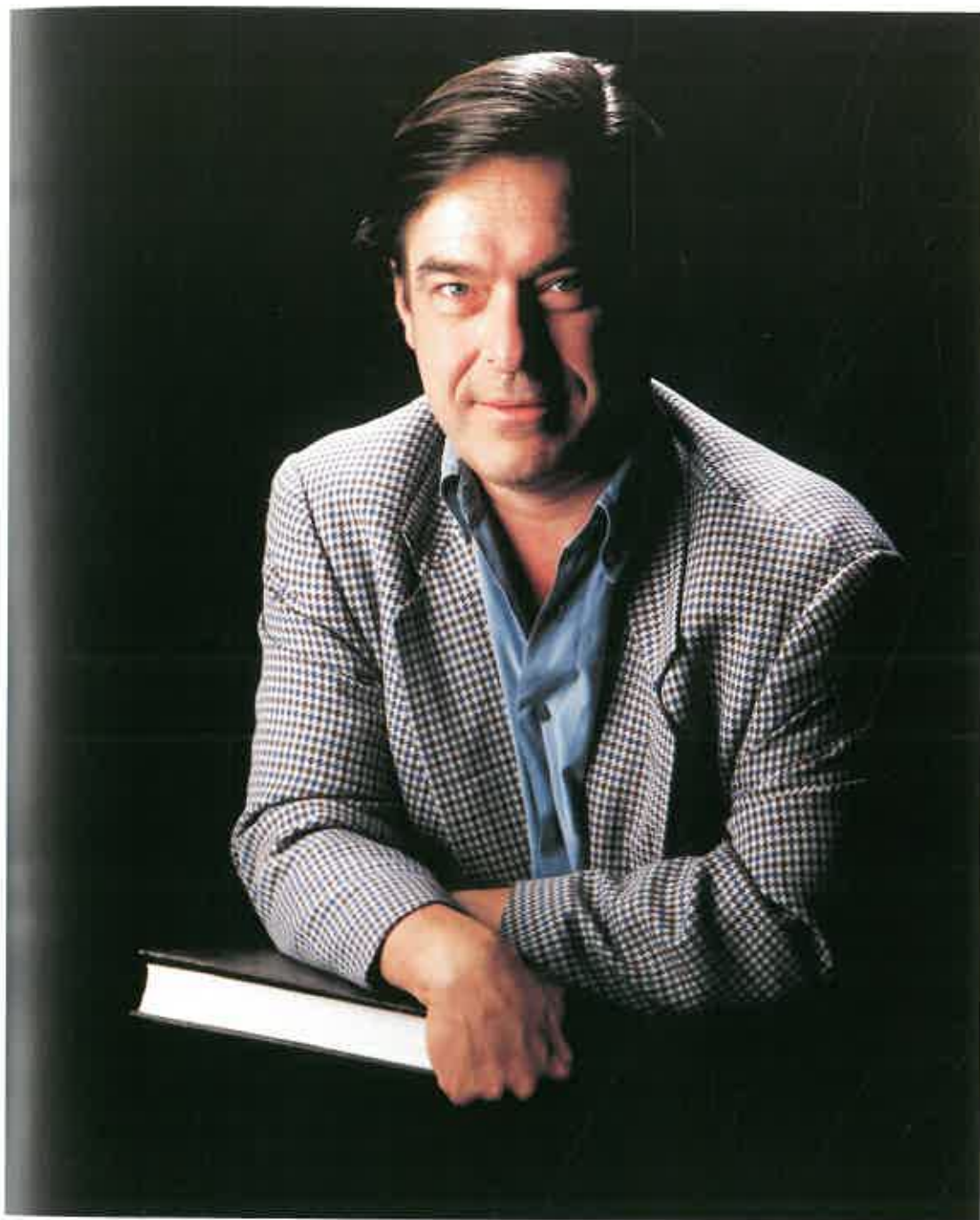
Si bé Sant Cugat és equiparable a la resta de la comarca pel que fa al sòl industrial, també és cert que **"ofereix vivenda de primera mà a un preu superior al del seu entorn immediat"**.

D'ençà que és a l'Ajuntament en Josep ha dut a terme diversitat de tasques per a Sant Cugat. **"En aquests moments estem treballant en dos vessants, la nova implantació i la rehabilitació del centre. Sant Cugat té la seva història reflectida en un centre urbà que s'estén del monestir -un dels que va tenir més pes a la Catalunya medieval, juntament amb els de Poblet i Ripoll- a l'estació del tren, construïda el 1912. Tenim força feina a fer-hi, com recuperar-ne carrers i places per als vianants i dinamitzar-lo per als comerços. També calen més equipaments, places d'aparcament soterrades, etc. Estem treballant-hi"**.

Coneguem ara la feina d'aquest arquitecte en la seva faceta liberal: **"Àrea-5 -el nom es va triar perquè en aquell moment érem cinc i vam voler que sortís aquest número per alguna banda- va néixer en acabar jo la carrera, el 1973. Treballo amb dos enginyers i sempre hem estat al districte de Gràcia, a Barcelona. Som una oficina de serveis tècnics de projectes en què un enginyer fa càlculs d'estructures i l'altre fa edificació industrial. Jo col·laboro amb aquest darrer, no distribuint l'estructura i la logística de la construcció sinó treballant-ne la forma. Malgrat el que apareix de tant en tant a la premsa, arquitectes i enginyers no tenim conflictes i dialoguem molt"**. I continua: **"Fem obres en solars petits de Barcelona i rodalies. Els nostres clients són agents de la propietat immobiliària, gent que inverteix en vuit, deu o quinze pisos. Solars més grans passen a mans de promotores de pes que ja tenen infraestructures preparades. Jo com a arquitecte treballo poc a Barcelona perquè és un mercat molt difícil"**.

La seva experiència professional li ha fet constatar que **"la demanda d'un nou tipus de vivenda és un realitat, i arquitectes i promotors en som conscients. La legislació espanyola i catalana, però, limita molt la possibilitat de fer propostes noves, tal com s'ha vist amb la problemàtica recent del *loft* perquè... com han de catalogar-lo? Si és un taller, no pot tenir cuina i llit però com a habitatge tampoc s'adapta a les normes. Una parella jove pot voler un espai polivalent però l'Administració no regula ni fiscalment ni urbanísticament aquests espais. D'aquesta manera no sortim dels espais tradicionals"**.

Cloem l'entrevista parlant de la seva família, i, sobretot de la seva filla, de divuit anys, de qui ens diu orgullós que, tot i que no heretarà la seva professió, sí que mantindrà el seu gust per l'art: **"Amb la meva esposa i des de petita, l'hem duta a passejar per Barcelona i a visitar el Museu Picasso, la Fundació Miró, el carrer Montcada... i ella mateixa, per iniciativa pròpia, passeja per museus i exposicions"**.

“La demanda d’un nou tipus d’habitatge és una realitat, i arquitectes i promotos en som conscients”

Josep Massagué - Barcelona (Barcelonès)